

HOGYAN ÍRJUNK VERSET

SZILAGYI DOMOKOS

1. § Egyedem-begyedem-tengertánc.

2. § Hajdú sógor, mit kívánsz?

3. §

a) Azt instállom, esedezem, óhajtom, kívánom, kérem, követelem, parancsolom, hogy érthető legyen, a betyár nemjóját!

b) Azt instállom, esedezem, óhajtom, kívánom, kérem, követelem, parancsolom, hogy jó legyen, a nemjóját a betyárnak! Színvonalas. Európai! és ázsiai, afrikai, amerikai, ausztráliai, antarktiszi. A jó vers már azelőtt közöl valamit, mielőtt az értelemig elhatolna, mondá Eliot. (Könnyű volt neki. Vagy nem is?) Ja igen, és ne csak európai stb., hanem csíkszentjehovai is legyen.

4. §

a) Persze-persze-persze-persze, jó legyen, jó legyen, hogyan, hogyan, de érthető, de érthető. A betyár nemjóját. Május is, mint régen, Csüng a hold az égen, Ó, csudásan nagy dolog, Hogy Magára gondolok, Alszik már a téesz, Álmából fölérez, Bájvarázsok meglelik, Óbedoldog reggelig. Mi az, hogy Eliot? Angolul még olvasni is nehéz, nemhogy írni.

b) No lám, no lám, no lám! Ezt már ismerjük. Voilà, Messieurs! Addig verem, nagysád, amíg hú lesz, Amíg hozzám csupa báj és bú, Úgy elverem, hogy a teste kék lesz Avagy pedig zöld, miként a fű. Mi az, hogy érthető? Mindent érteni kell? Igen. Csak a kiindulóponttra vigyázzunk! Az ismeretlent megközelíthetjük az ismeretek, de a lehetőségek felől is. Az ismeretek hajlamosak arra, hogy csak azt a jövővényt fogadják be, amelyik rájuk üt, logikájukhoz igazodik, kialakult törvények szerint él és ítél. A lehetőségek némi bátorságot és képzelőerőt igényelnek; innen nyílik az érthetőség visszaútja.

5. §

a) No lám, no lám, no lám! Ezt már ismerjük. Istenucces! — piros gömbökből pirkadó hajnali gyékényszatnyrok fohásza — Hol a valóság? Valóságábrázolás?

b) Ad 1: piros gömbök: a bűvös szó következik: modernség! Csak hogy modernség és marhaság közé ne tegyünk = jelet. Modernül is lehet *gondolkodni*. 1. Shapieskeare-t.

Ad 2: valóság: a Bohr-féle atom-modellt senki sem látta a valóságban — tehát nem létezik? S a modell nem valóságábrázolás?

6. § Hajdú sógor, mit kívánsz?

7. § Egyedem-begyedem-tengertánc.
advocatus diaboli (pihegve jó):

Verd csak a gépet nyavalyás

aki vagy Nem kell ennek uraim

se máglya se bitó se forró olaj se spanyolcsizma (ez különben nemzetközi szabadsalom akár csak az inkvizíció) te stvéreim a krisztusban s a sátánban

főleg mindkettőben egyszerre hogy megkavarjuk a delikvenst

In primis úgyis tudja hogy meg fog dögleni előbb-utóbb ne tudjon hát fix dátumot

ITT A THANATOS-RÁDIÓ P
ONTOS IDŐJELZÉST ADUNK 1968 tele következik a cs
íkszentjehovai időszámítás szerint

másutt persze másképp számítják hol előbb hol utóbb re
ttenetes ez az anarchia jómagam most 1582 október 10
-ét írok — ez nem Anno Domini mert a pápa kivette a
z Ó ellenőrzése alól

tehát és mivel hogy halállal születék már eleve beleköp-
tek a levesébe

Pro secundo eddig legalább tudott egy abszolútumot a h
alált mely egy vala és oszthatatlan azám az egyedüli a
bszolút katógória nem nyúlhattak hozzá mindenlébenkan
ál tudósok kik úgy szeretnek osztályozni s kik az én ú
tszéli pofonegyszerű influenzámra csak azt a gyógyszert t
udják hogy hm hm dosis 3x2 naponta használat utá
n megdöglendő (a páciens) tetszés szerint választható a v
írús a latin görög cirill ábécéből — végig minden betű — l
egalább ennyi van

de most már van klinikai halál biológiai halál (az erkő
lcsiről nem is szólva) ember legyen a talpán képzett hu
llajelőlt aki választani tud jószagú isten ide is betört a
z osztályozás éspedig görög-latin szavakkal de
mít ér a választójog ha egyik jelölt rosszabb mint a m
ásik

az abszolútum szertefoszlott uraim és tőlem mégis azt k
övetelik hogy állítsam zöld a zöld (és a pipacs sz
öszöske szára zöld / s olyan kít végül is
megölnek / mert maga sosem ölt —————
Radnóti M)

vagyis a halál sem biztos csak az hogy nem élünk örökké

Pro tertio belülről is eretnek — testének titkos te
mploma (Babits) ellen fölláztak eretnek zsigerei i
degei véredényei csontjai nem is szólva halhatatlan l
elkérőlt amely nem létezik

I
N
N
E
N
—
!
!
!
!
!

A
K
K
K
O
R
—

!
!
!
!
!
!
!

S
A

ó uram
 nincs pihenésem ó uram nincs étkem álmodom italom
 vérem koleszterin-szintje nőttön nő gyomrom túlterhelték e
 lméletek csontjaimból dekalcinálódik a remény
 éjjel fölriadok arra hogy ez milyen szép milyen borza
 sztó ez és keresem a szavakat rá-
 keresem ikeresem gyöttrődöm elaludni nem lehet mert sz
 óban kimondva tán mégis megfoghatóbb a megfoghatatl
 an
 bár engem ez sem vigasztal de hátha vigasztal másokat
 jaj ha tudnátok mennyi mennyi szenvedést tudtok okozn
 i akaratlanul is — hát még akarattal
 jaj ha tudnátok mi hal meg bennem oktalan észrevétlen f
 ájások miatt
 és jaj nem bírom abbahagyni jaj abbahagyni nem bíro
 m jaj
 hiszek átmenetileg hiszek az átmenetben tudjátok merre h
 ova tudjátok ugye tudjátok remélem
 jaj röhögni akartam egy jót és látjátok ez lett belőle
 És azután utánam minden jó lesz pompás remek hihetem j
 oggal mert látni úgyse fogom hát
 azt hiszem amit akarok
 hihetem hogy belőletek lefordítottam amit érdemes
 és csak úgy érdemes ha mindent
 s ha nem is akkora mint a valóság de egész az én minde
 nségem
 s mint minden egész: lehetőségeiben határtalan
 a többi a ti dolgotok ————— énutánam
 énutánam
 aki — minden osztályozás minden bizonytalanság ellenér
 e —
 aki belétek haltam

K
 E
 T
 T
 Ö
 K
 Ö
 Z
 Ö
 T
 T
 —
 !
 !
 !
 !
 É
 S
 A
 Z
 U
 T
 Á
 N
 —

s k e r d e m h o l t o m b a n
 i s :

8. § Egyedem-begyedem-tengertánc,
 9. § Hajdú sógor, mit kívánsz?